



МИНАЛО И БЪДЕЩЕ

Единъ човѣкъ постоянно се оплаквалъ предъ познати и непознати, че нѣмалъ щастие въ живота си.

— Не ми върви, — казвалъ той — и туй то! По цѣлъ день работа, трудя се като всички хора, но тѣ иматъ, а азъ нѣмамъ и едвамъ си прехранвамъ децата.

Смилилъ се най-сетне надъ този човѣкъ неговиятъ имотенъ съседъ и решилъ да му помогне.

— Ще му помогна така, както е писано въ евангелието, — си казалъ той.



И още на другата заранъ, на малкото мостче предъ къщата на бедния човѣкъ, той оставилъ една торбичка съ жълтици. Следъ това се скрилъ задъ едни греди да види, какво ще стане.

Не следъ много се задалъ и бедниятъ човѣкъ. Той билъ мраченъ и вървѣлъ съ приведена глава.

По едно време той се спрѣлъ — това било на нѣколко крачки отъ мостчето — и си казалъ:

— Цѣлъ животъ минавахъ по това мостче съ отворени очи... Я сега да опитамъ, дали ще мога да мина и съ затворени?

И, докато издума това, той стисналъ очи и бързо-бързо, преминалъ по мостчето.

— Наистина, този човѣкъ е съвсемъ безъ щастие, — си казалъ съседътъ и наново прибралъ въ пазвата си торбичката съ жълтицитѣ. — Но, все пакъ, трѣбва да му се помогне. Нали е казано, че всички хора сж братя помежду си и братски трѣбва да живѣятъ?

И още сжщия день той намѣрилъ съседа си и му казалъ всичко.

Затюхкалъ се бедниятъ човѣкъ, завайкалъ се и започналъ да проклѣна сждбата.